

Fondator:
G. V. MUNTEANURedacția și Administrația
la Tipografia N. P. PEIU
BIRLAD
Str. Ștefan cel Mare Nr. 17

VOCEA TUTOVEI

Foaie de propășire și educație națională
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni
SUB CONDUCEREA UNUI COMITETABONAMENTE:
Pe un an 250 lei
Pe 6 luni 150 „
Autorități și instituții . 500 „
Abonamente de sprijin: benevol
Anunțuri și reclame, după învoialăInscris în registrul publicațiilor la Trib
Tutova, Nr. 1/1941

Muncă în tăcere

Vremurile în care trăim, situația politică și economică în care se află țara, impun tuturor fiilor conștiinței ai neamului să muncească cât mai mult și, lăsând grijile alcătuirii noastre naționale, în seama celor ce poartă răspunderea cea mare, să... tacă.

Așa dar, muncă în tăcere, iată imperativul vremii. Vitejii noștri din fața dușmanului așa fac.

Dar munca e grea. Munca cere eforturi de tot felul, pe care nu toți cetățenii din dosul frontului sunt dispuși să o facă.

Priviți cafenelele ticsite de trândavi guralivi, oameni încă în putere. Priviți colțurile de stradă, unde câțiva inși „pun țara la cale” bârfind și ei, săpând astfel inconștient la temelia autorităților constituite și deci a țării însăși. Cercetați „reuniunile familiare”, unde în jurul meselor de cărți, a farfuriilor arhipline de bunătați și în norii fumului de țigare (a 5 lei bucata) răsună jeluirea unor lipsuri de conducere și a unor imaginare crize alimentare.

Treceți însă pe lângă casele neingrijite, pe lângă curțile pline de gunoaie și bălării, pe trotuarele pe care gospodarul aruncă cele mai scârboase murdării și vizitați

apoi sălile de așteptare ale autorităților, pentru a vedea sutele de cetățeni ce zilnic vin să ceară — cel puțin 90% dintre ei — ajutoare sau avantaje ce nu li se cuvin. Ascultați apoi, cum intrigantii urzesc adevărate atentate criminale contra celor ce nu le pot satisface nedreptele lor pretențiuni și cu mâna pe conștiință măsurisiți dacă față de mucenicia sfinților de pe front nu e patriotic să se impue acelor leneși clevetitori să se oprească puindu-se la muncă constructivă, așa cum fac miile de muncitori tăcuți ai fabricilor sau ai gleei noastre.

Și atunci, dacă situația este așa — și așa este — să fim drepti și să dăm crezare omului de mare răspundere în această țară, care amărăta scrie undeva:

„Sunt ceasuri... când trebuie să strângi în pumnii durerea, să zdrobești conștiința mândră de stâncile tăcerii și chiar dacă ai fi bătut cu pietre de mulțimea care nu știe că fi-ai făcut datoria, atunci când interesele neamului o poruncese, trebuie să continui să-ți îndeplinești povara, chiar dacă pietrele nedrepte te-ar îngropa în mormântul ofensei”.

Iancu Mihailescu

Cum se dărâmă un rău

Nu-i lipsit de interes să știm cum se dărâmă un rău, cu cei mai mulți sorți de izbândă. Mai ales când se știe din experiența vieții, că răul nu se dărâmă așa de ușor, ori câte mijloace s'ar întrebuița. Din multele și feluritele mijloace, unele mai bune de cât altele, niciunul nu mi s'a părut mai minunat și mai bine gândit ca acela al cugețătorului român, care spune: „Un rău nu se dărâmă lovind deadreptul în el, ci în fața lui zidind ceva mai bun de cât dânsul”.

Pentru o cât mai bună pătrundere a tâlcului acestei cugetări, este absolută nevoie de exemple, luate chiar din viața poporului nostru. Ne amintim cu toții, cei mai bătrâni, de lupta ce s'a dus la sate împotriva alcoolismului și deci a cărciumilor care constituiesc unul din cele două mari izvoare ale tuturor răutăților din viața poporului nostru. Cărciumile nu s'au golit de cât acolo unde sătenii au zidit în sat a casă de sfat și de citire cum se zicea odinioară, sau un cămin cultural, cum se zice astăzi, casă în care sătenii să se poată strânge la sfat, pentru a lor bună și spornică viațuire.

Ne amintim deasemeni de lupta ce s'a dus pentru dărâmarea unui alt rău, acela al nenorocitului sistem de agricultură cu totul înapoiată și care nu s'a putut schimba de cât acolo unde, alături de ogoarele abia sgarbate cu plugul, s'au făcut ogoare lucrate cu cele mai perfecționate unelte agricole.

Nici luxul, cel de al doilea mare izvor al stricăciunilor morale și materiale, nu se va putea stărpi la noi, oricât se va lavi într'ânsul prin taxe greu de suportat de

puștile mici, de cât atunci când intelectualii satelor, în frunte cu preoții și învățătorii, se vor îmbrăca cât mai modest și de preferință în frumosul nostru port românesc, astăzi îmbrăcat abia pe ici, colo, la zile mari. Fără exemplul faptei din partea acestora nimic nu se va putea face. Răul nu se dă bătut, nu se dărâmă de cât prin comparație făcută la fața locului, prin confruntarea lui cu binele, atunci când acesta și-a zidit casă mai bună lângă dânsul.

Dar pe plan internațional, cum stau lucrurile? Cum s'a dărâmat ignoranța, întunecimea din minți, care a ținut atâta vreme pe unele popoare în loc? Nu prin exemplul viu al popoarelor mai luminate? Și nu prin ridicarea de școli până în cele mai mici și mai îndepărtate cătune? Dar păgânismul și sclavia din lume, cum s'au dărâmat ele oare? Nu prin zidirea bisericii lui Hristos?

Acelaș lucru îl putem spune și astăzi, în actuala încercare generală, când se izbește cu toată puterea armată pentru a dărâma în ultimă analiză, un mare rău economic: acela al unei nedreptăți economice ce stăpânește unele popoare ale lumii, mari și mici.

Nu s'ar fi putut oare pune la cale un plan economic unitar, egal și drept pentru toți, ca să se fi evitat acest conflict armat, care, orice s'ar spune, înzecește și însutește răul economic de care este vorba?

Dreptate are cugețătorul român să ne facă atenți că: „un rău nu se dărâmă lovind deadreptul în el, ci în fața lui zidind ceva mai bun ca dânsul”.

I. C. Antonovici

Spre slava Moldovei

Un gând curat pentru răsplătirea eroilor

Vechiul și clasicul ideal patriotic ce ni-a fost infiltrat în suflete din frageda tinerețe și care după războiul din 1916-18 a fost realizat, dându-ne România „întregirii”, are un simbol mult cuprinzător: Mihai Viteazul.

Mihai Viteazul a fost cel dintâi întregitor al nației ieșite din Daco-Romani.

Deși numai de o clipă, întregirea lui Mihai Viteazul a trăit cu răsunătoare elocvență până în zilele noastre, deși ideea națională era mult șovăelnică față de cea politică și războinică.

Mihai Viteazul a ajuns la întregire prin bătălii de o rară îndrăzneală, iar războiul ce l'am făcut după 300 de ani și l'am purtat în numele său, a fost de asemenea o frumoasă cutezanță militară.

Soarta a voit ca asemănarea să fie perfectă; amândouă întregirile au fost efemere. Ceiace s'a făcut sub auspiciile lui Mihai Viteazul și în stilul său a trebuit să aibă aceeași desfășurare și acelaș sfârșit.

Imprejurările recente ne-au pus în față un alt simbol: Ștefan cel Mare.

Caracteristica marelui Moldovean era înțelepciunea politică; era neînfricat și victorios; „era mărit de Europa întreagă”.

Din înțelepciunea și vitejia lui Ștefan cel Mare a ieșit minunata dăinuire a Moldovei, vreme de multe veacuri.

Criza tragică a României moderne are contururi după reliefurile de granit ale epopeei lui Ștefan cel Mare.

Aureola gloriei dela Racova și Răsboeni, prestigiul european al virtuților plăeșilor moldoveni, au făcut ca Tăutul Logofătul, închinând țara, după testamentul lui Ștefan

cel Mare, să-i păstreze și demnitatea și ființa.

Aureola numelui de român, dreptatea românească și valoarea alianței au făcut ca Mareșalul Conducător de astăzi să ridice spada lui Ștefan cel Mare și Sfânt, pentru dreapta moștenire moldovenească.

Mareșalul Conducător a pornit război contra țarului roș, care ne-a rășluit Basarabia, martirizându-i copiii, după cum înaintașul său în cruzime Ivan cel Groaznic, răpise fiica marelui Voevod și-i ucisese nepotul.

Războiul de întregire a creat cea mai mare decorație, ce se atribuie pentru fapte de arme superioare: Mihai Viteazul. Numele de „Cavaler al Ordinului Mihai Viteazul” întru-chipează elita vitejilor militare ale neamului.

Oare războiul de reîntregire ale hotarelor lui Ștefan cel Mare nu poate prileji cretarea altei decorații de aceeași valoare: Ștefan cel Mare? „Cavaler al ordinului Ștefan cel Mare” ar suna tot așa de frumos ca și „Cavaler al ordinului Mihai Viteazul”.

Paralela și asemănarea din punctul de vedere istoric și războinic a celor două luceferi legendari, ca o dreaptă postumă, cer aceasta.

Ștefan cel Mare și Sfânt, simbolul Moldovei întregi, scutul creștinătății, apărătorul ordinii europene, merită să aibă falanga lui de „Cavaleri”, printre acei cari prin vitejia lor fără egal, i-au refăcut și consolidat opera.

La Cerna, Oituz, Mărăști și Mărășești „Cavalerii Mihai Viteazul”.

La Nistru, Bug, Volga și Caucaz „Cavalerii Ștefan cel Mare”.

O cer: Mucenicia Moldovei, Pietatea amintirii marelui Voevod; Sângele eroilor de azi.

Const. Th. Moroșanu

UN MARE ADMINISTRATOR: VASILE LASCAR

O problemă care este totdeauna de actualitate pentru țara noastră este cea administrativă.

Ceia ce-i trebuie acestei țări nu e o nouă lege administrativă peste noianul celor existente, ci alegerea oamenilor destoinici și un control permanent al activității acestora făcut personal de șeful suprem al administrației.

Acesta a fost crezul celui mai bun administrator ce l'am avut, Vasile Lascar.

El a știut să-și aleagă oamenii. Ori unde afla de un om de ispravă căuta să și-l apropie. Făcea abstracție de partizani, politici. Și meritul acesta al lui Vasile Lascar

este cu atât mai mare cu cât, reprezentant al unor organizații politice, era presat să țină seamă de interesele electorale ale partidului. Câtă luptă i-a trebuit acestui om să se împotrivescă meschinilor și strâmtelor interese politicieniste și câte nemulțumiri a trebuit să îndure din această dârzenie a lui!...

Nu se mulțumea numai cu alegerea oamenilor în posturile de comandă din administrația țării, ci colinda neîncetat în lung și în lat țara căutând să se convingă la fața locului că legile se explică și ordinele se execută.

Continuare în pag. 2-a

Regina Maria

De ce-ai închis-O'n bolfi de mânăstire
Pustii și negre, umede și reci,
In viers domol și jalnic de psaltire
Și 'n taina trist'a liniștii de veci?...

Să urle tunul, aprig, în neștire...
Pe vârf de munți și'n umbra de poteci,
Să ducă'n ceruri veșnica'nfrășire,
De la Bihor, la codrii din Tigheci...

Și Ea, acolo, pe Siret, în vale,
Să-și poarte visu-I implinit, pe zări,
In glas de doine-asalturi și urale...

Și-ostașii Ei, cu mantii de zăpadă,
Năvală dând, ca iureșul de mări,
Sculaji din morși, să-I vie la paradă.

G. Tutoveanu

UN MARE ADMINISTRATOR: VASILE LASCAR

Urmare din pag. 1-a

Nu anunța nici odată pe prefectul județului de vizita sa.

Nefiind încă automobile pe acea vreme, deplasările le făcea cu trenul și trăsura. Ajungea în gară, se urca într-o trăsură și după ce inspecta un număr oarecare de comuni — notându-și cele constatate — revenea la Prefectul județului spre a-l felicita dacă găsea totul în regulă sau a-i arăta lipsurile, a-l corecta, a-l îndruma ori chiar a-l înlocui dacă se convingea de inactivitatea, nepriceperea sau indolența ispravnicilor.

Pe vremea aceia cazurile de incorectitudine erau foarte rare...

Așa a ajuns și în județul X. Nemulțumit profund de cele constatate în mai multe sate a venit și la Prefect, care încă nu aflase că Ministrul Internelor îi inspecta județul.

— Câte băi populare ai făcut, Domnule Prefect?

— Câte școli ai construit?

— Câte localuri noi de primărie ai ridicat?

— Câte poduri ai făcut din nou și câte ai reparat?

— Ce șosele ai îmbunătățit?

— De care biserici ai îngrijit?

— Câte inspecții faci lunar în județ?

Și fiindcă Prefectul, un pensionar lipsit de energia necesară, nu

făcuse nimic din toate acestea, complăcându-se într'un dulce farniente, l'a înlocuit imediat, deși era persoana agreată a șefului organizației politice județene.

Ca administrația să fie în adevăr bună, V. Lascăr cerea ca prefectul județului să fie om energic, hotărât, priceput, expeditiv, tranșant, bun cu cei buni, neertător cu cei răi, drept și de o corectitudine fără prihană, și să se bucure de o autoritate morală nemărginită.

Prefecții lui trebuiau să fie mai mult în județ decât la reședință.

Unul din prefecții lui V. Lascăr când era reținut la reședință, făcea dimineața prin telefon apelul tuturor primarilor și notarilor și cine nu răspundea era pe loc sancționat.

V. Lascăr cerea tuturor funcționarilor să fie însufleșiți de dragostea de muncă devotată și să fie convinși că sunt puși acolo în slujba publicului, iar nu publicul la chere-mul lor.

El a înțeles că o lege de organizare administrativă ca să reușească pe deplin, e nevoie în prim rând de o reală reformă de moravuri;

Fără moravuri bune și curate, legile cele mântuitoare nu înseamnă nimic; ele rămân doar pe hârtie, literă moartă, căci se distrug de fapt din cauza imoralității oamenilor chemați să vegheze la punerea lor în aplicare.

Virgil M. Gabrielescu

„Alunecăm“...

V

Capitala unei țări nu arată numai cât de sus s'au putut ridica organele de conducere, ci și care e spiritul care domnește în cuprinsul ei, spirit care se destilează, se sublimază acolo.

De aceia orice popor socotit se îngrijește de ceia ce reprezintă creerul însuși al unui corp național dispunând de toate energiile sale celulare.

Noi am lăsat Bucureștii la voia întâmplării și la îndemâna emigranților.

Orașul cel mai mare al României unite e compus astăzi din trei părți, în care luxul cel mai babilonic se unește cu miseria Bărăganurilor părăsite.

În mijlocul rămas cu biserici total uitate, cu așezăminte de cultură care produc funcționari, cinematografe multe pentru orice fel de spectatori, cu săli de conferințe în general goale, finanța internațională ridică uriașe clădiri de speculă pentru străinii bogăți și pentru cei câțiva Români pe cari-i îmbogățește politica. Aici o presă adesea fără răspundere și o literatură fără sens și fără rușine, făcută de străini dușmani și de Români perversi, ajută opera de prăbușire.

În cartierele laterale, pătrunderea continuă a tuturor elementelor pribege care se așează, plodesc și huzuresc pe ruina noastră națională. Cronica accidentelor vieții sociale arată cine stă în părțile cu cele cincizeci de biserici văduve: unul e din Borșa Maramurășului, altul din Rădăuții Dorohoiului, atâția vin din Basarabia ca să facă educația noastră comunistă.

Iar în margine, acea odioasă mahala, unde abia pătrunde acum un început de grijă edilitară, dar greșala e într'aceia că nu interesează frumuseța școlii, ci vitalitatea însăși a oamenilor ce se înșiră pe marginele ei.

N. IORGA

(va urma)

Din „Neamul Românesc“ din 29 August 1937

Grădina bărlădeană

In calma frumuseță a lungilor alei
Grădina bărlădeană în toamnă se înclină
Și toamnele s'adună'ntr'o singură lumină,
Pe vechile frunzări pogoară anii mei.

Ce galeșă e toamna în vechea mea grădină
Ca însăși amintirea uitatelor femei!
Stau singur cu-amintirea de mână, singurei,
Mă'nlanțuie uitarea'n odihna ei blajină.

Se tulbură de-odată adâncurile line,
Frunzișul tot tresare din pacea lui deșartă
In fremăt lung de taină, în ne'nțeleș tumult.

Grădina bărlădeană așteaptă pentru mine
S'apară'n guler fraged de școlăriță moartă
Ca o vedenie albă iubită de demult.

G. Ursu

† Preotul Ilarion Dodu

În ziua de 10 Februarie a. c. s'a stins din viață la locuința sa din satul Bacani, preotul Ilarion Dodu, fost protoiereu al jud. Tutova și paroh al parohiei Drujești, până'n clipa morții.

Cu părintele Ilarion clerul din jud. Tutova a pierdut pe un adevărat slujitor al altarului, pe un prieten desăvârșit și o inimă mistuitoare pentru Biserica Domnului.

Înmormântarea s'a făcut în ziua de 13 Februarie a. c. la Biserica din satul Suseni. Slujba înmormântării a fost oficiată de însăși P. S. Episcop Grigorie al Hușilor, înconjurat de un sobor de 14 preoți.

După prohod a vorbit P. S. Episcop cinstind truda celui dispărut și aducând mângâieri familiei îndurerate.

Au mai vorbit apoi preoții: Ioan Chirvasie și Grigorie Dimitriu.

În rândurile ce urmează dăm cuvintele rostite de păr. Protoiereu al județului Tutova, Preotul Ioan Chirvasie.

Cu inimile pline de durere, cu sfinciunea cu care te apropii de locurile sacre, ne-am adunat astăzi lângă rămășițele celui ce-a fost prea bunul și prea vrednicul preot Ilarion Dodu. Și ne-am adunat nu să-l plângem și nici să ne luăm rămas bun dela el. Nu-l plângem fiindcă noi știm că fratele nostru doarme, — și nu ne luăm rămas bun, fiindcă inima noastră preoțească știe că mai adevărată e viața în care pleacă acum părintele Ilarion și că

într'o bună zi vom pleca și noi după dânsul. Ne-am adunat însă spre a cinsti viața unui slujitor al Domnului, care a trudit pentru Mântuitorul Hristos, cu toată căldura inimii lui. Și-am venit aici împreună cu Stăpânul nostru, ca să pecetluim neodihna păr. Ilarion pentru Stăpânul cel mare din Ceruri, care l-a chemat acum la El. Noi știm că familia lui e îndurerată peste fire. O vedem asta din fața lor brăzdată de unda durerei și-o pricepem

din suspinul fiicei celui adormit, care și-a pierdut astăzi „tătușul“ scump. Și îndurerată e și turma lui, căci păr. Ilarion a fost tatăl tuturor. Puțini preoți au ostenit așa cum a ostenit el aici în Drujești, ca să fie sus prestigiul preoțesc și să facă totul pentru mântuirea sufletelor ce i-au fost date în grijă. Și o făcea aceasta nu de formă și nici de ordin, ci din pornirea conștiinței lui curate, care nu se simțea mulțumită decât atunci când umbla pe drumul datoriei. Părintele Ilarion a fost înainte de toate preot. Preot cu demnitate, cu răvnă pentru Casa Domnului și cu sete neostoită în a-și vedea fiii duhovnicești înflorind în viața creștină.

Este singura explicație pentru faptul că îl plângem enoriașii. Și cum nu l-ar plânge, când păr. Ilarion a fost sufletul care s'a mistuit pentru ei? Un preot adevărat așa cum a fost păr. Ilarion este totdeauna legat de inima turmei sale. Prin mâna lui vine darul de sus și prin sufletul lui se temeluște viața celor de sub oblăduirea lui harică. Slujitor al lui Dumnezeu, preotul este cel dintâiu slujitor al oamenilor. El stă de veghe pentru

fiecare suflet, se bucură cu cei ce sunt în bucurie și plânge cu cei ce plâng.

Stând în ajutorul tuturor, el este stîlpul celor fără de nădejde, ajutorul celor înviforați, liman păcatului și sabie de pace în mijlocul oamenilor. Neostenit trebuie să fie preotul vieța lui întreagă. El este omul care și-a distrus odihna. Neobosit, mereu în slujbă, el cere Cerului milă și har, pentruca toți să ajungă la cunoștința adevărului. Sbuiciumându-se în mijlocul lumii, el trebuie să fie „lumină lumii“ și sare pământului. Trimis al cerului printre oameni, el trebuie să fie inger în trup și purtător de lumină și credințioșie în fața tuturor celor ce privesc la el ca la un zid de scăpare. Sfărâmând în el orice dorire ce nu merge pe linia mare a misiunii lui, preotul este pilduire celor ce aleargă la dânsul. An de an el înseamnă în vreme urmele virtuții și mereu e în luptă cu „valorile desmerdărilor celor grele de purtat“. Cu cât viața lui se'ncarcă de urma timpului, cu atât chemarea lui e mai mare, mai tainică, mai adevărată, mai sfântă și mai curată. Vine însă și pentru el o vreme, când nu se

Monografia Comunei Bogdana

Jud. Tutova

(EXTRASE)

Fiecare om, familie, cătună, sat, comună, oraș, județ, de ale noastre alcătuiesc țara românească ca celule ale aceluiaș tot indivizibil — Limba, credința, obiceiurile, datinele, tradiția, portul, felul locuințelor, al muncii, cu întreg trecutul istoric și cu tot pământul, pe care s'a plămădit și se plămădește viața și sufletul acestui neam românesc dela obârșie și până astăzi, formează comora acestui neam și baza vitalității lui cu tot idialul viitorului. Oglinda acestei vieți fizice și morale, sufletești, istorice, și sociale păstrată în scris posterității, se găsește în monografie, care este cel mai autentic izvor etnic, istoric, național, psihologic, social, cultural artistic, economic și în general de viață. Acestea va dovedi trecutul cu toate aporurile și drepturile lui pentru viitor în monografia Județului Tutova, pentru alcătuirea căreia a stăruit energic D-l Prefect de Tutova, Colonel I. C. Zănescu, întră și monografia Comunei Bogdana. Aici se va extrage, pentru o lărgire de cunoștințe, prin presă, numai o parte din trecutul istoric arătat prin opera documentală a Episcopului Iacov Antonovici, tipărită în 1906, unde a lucrat cu știință și compentință 19 ani acest strălucit cărturar, ajutat și de alți savanți ca: Tocilescu, Societatea Geografică Română, interpretul pentru limbile slove Samureanu, profesorul Gh. Ghibănescu, Teoharie Antonescu profesor de arhiologie, D-l I. Simionescu savant geolog, precum și Marinescu membru la Academia Română și alții. Din această monografie a trecutului vom scoate în evidență următoarele:

- 1) Documentele domnilor și vremea lor.
- 2) Concluziile și constatările ce se pot vedea din ele.
- 3) Antichitățile găsite în comuna Bogdana.
- 4) Evenimentele istorice pe teritoriul com. Bogdana.
- 5) Credințele, 6) Obiceiurile, 7) Lăutarii, 8) jocul, scrânciobul, 9) Sezătorile, și clăcile, 10) Viața

culturală actuală și literară populară, culegeri de poezii dela sezători de către D-l Profesor C. Moroșanu numit în mai multe rânduri în extrasul de față, pentru contribuția dată în prezent pentru cunoașterea acestei comune.

11) Pomeniri pentru limba, cari trebuie studiată în chip expres pe izvoarele culese de la săteni prin intelectualii satelor. 12) Personalitățile cari fac mândria acestei comune și-o fac să funcționeze pentru viața românească ca o celulă de viață importantă alături de toate celelalte din Județ, Moldova și întreaga Românie.

Documente. Comuna Bogdana este bogată în documente vechi ca mărturie a vieții trecutului, din toate punctele de vedere. Insemnată istorie a comunei Bogdana din plasa Simila jud. Tutova, de Episcopul Iacov Antonovici Bărlădeanu, de cari am pomenit cu admirație mai sus, în capitolul anexa A și B cu conținut de 432 de pagini transcrie cu fidelitate toate documentele din această comună Bogdana dela 1453-1854, și din vecinătăți. Actele sunt în număr de 278. Spațiul restrâns al acestei monografii județiene nu ne permite decât a înșira domenii cari au lăsat documente, rămânând ca specialistul să se folosească de documentul prețios, din cartea mai sus arătată, unde sunt înșirați domni și boerii, instituțiile, locuitorii și felul actelor.

Anexa A: Alexandru Voevod (1453); Ștefan cel Mare (1468); Petru Rareș (Voevod) 1546; Iancu Sașu Voevod (1580); Petru Schiopu Voevod (1591); Miron Movilă Barnovschi Voevod (1633); Vasile Lupu Voevod (1636); Eustratie Dabija Voevod; Mihai Racoviță Voevod; Grigorie Ghika Voevod; Ioan Grigorie Ghika Voevod; Matei Ghika Voevod; Grigorie Ioan Voevod; Grigorie Alex. Ghika Voevod; Grigorie Ioan Calimache Voevod; Const. Dem. Moruz Voevod; Alex. Const. Mavrocordat; Alexandru Ioan Calimachi Voevod; Alex. Ipsi-

lante Voevod; Alex. Coust. Moruz Voevod.

Anexa B: Continuăm cu înșirarea domnilor în mod cronologic dela 1479-1854: Ștefan cel Mare; Alexandru Voevod (Lăpușeanu); Vasile Lupu Voevod; Eustratie Dabija Voevod; Duca Voevod; Mihai Racoviță Voevod; Matei Ghika Voevod; Grigorie Ioan Voevod; Const. Dinu Moruz Voevod; Mihail Const. Luțu Voevod; Alexandru Ioan Calimach Voevod; Ioan Sandu Sturza Voevod; Mihai Grigorie Sturza Voevod.

În rezumat, în urma înșirării domnilor, cari au lăsat documente, din Anexa A și B din sus citata carte, se pot vedea, ce urme prețioase a lăsat trecutul, de unde să se tragă concluzii asupra istoricului, psihologiei, sociologiei și în general asupra vieții Comunei Bogdana. Ea a avut un fericit noroc ca să fie bogată în izvoade așa de scumpe și să le păstreze prin conștiința acelor, ce le-a făcut nemuritoare.

De aici monograful și omul de știință poate constata următoarele:

- 1) Vinderi, 2) Plăți, 3) Cumpărări, 4) răscumpărări, 5) jălbi, 6) hotărânicii, 7) dani, 8) folosiri, 9) rapoarte, 10) scrisori, 11) mărturii, 12) înfierii, 13) invoeli, 14) întăriri, 15) izvoade, 16) țidull, 17) porunc, 18) hotărâri domnești, 19) catastife, 20) împăcări, 21) liste, 22) petece (bilete), 23) cărți de judecată, 24) spițe de neamuri, 25) izvoade de zestre, 26) împuterniciri, 27) răsplata slujbelor de către domn prin dani de moșii, 28) întăriri domnești de invoeli de proprietate, 29) împărțiri de pământuri, 30) schimbări între ele, 31) vânzări, 32) faceri de biserici, 33) dijme, 34) neînțelegeri, 35) cărți de blestem pentru încălcătorii de pământ, 36) respingeri de plângeri, 37) incredințări spre păstrare, 38) adevăriri, 39) publicări de țineri la mezat, 40) împuterniciri, 41) plata producătorilor, 42) cneltueli de pomenire, 43) poruncă pentru transportarea arestațiilor până la polcovnicie și altele.

Marieta L. Creangă
profesoară

(va urma)

Noua calificare a Meseriașilor

Locul pe care îl ocupă meseriile în economia unei țări este destul de important, pentru că ele pun în stare de folosință imediată articolele fabricate sau semifabricate ieșite din fabrici și uzine. Meseriile desăvârșesc, cu un cuvânt produsele fabricilor în folosul omului.

Deaceia, dezvoltarea meseriilor într-o țară este o condiție importantă de propășire economică. Într'adevăr, s'a observat că în țările unde meseriile sunt bine organizate, unde meseriașul e bine pregătit din punct de vedere profesional și al conduitei morale, acolo și tehnica este la un nivel superior, cetățenii bucurându-se pe o scară întinsă de binefacerile civilizației. Ca exemplu putem da: Germania, Italia, Franța, etc.

La noi meseriile s'au bucurat de multă atențiune din partea organelor de Stat.

Breslele de altădată erau foarte puternice, bogate și influente.

Guvernul Mareșalului Antonescu a acordat întreaga atențiune meseriilor și meseriașilor.

Pentru a veni în sprijinul lor, a

venit cu degrevări fiscale, credite ieftine, cooperative de consum, etc.

Iar pentru a evita anumite confuziuni și neînțelegeri între diferitele ramuri de activitate meșteșugărească, Ministerul Muncii a venit cu o nouă lege pentru reglementarea calificărilor profesionale în industrie. Potrivit acestei legi, lucrătorii și meseriașii urmau să depună cereri pentru calificare profesională până la 18 Ianuarie c.

Dar pentru că s'a constatat că puțini meseriași au depus cererile până la acea dată, Ministerul Muncii a prelungit acest termen până la 31 Decembrie 1943. Ministerul pune în vedere lucrătorilor și meseriașilor să se folosească de această prelungire, depunând cereri la Camera de Muncă și la oficiile lor județene.

Nu ne îndoim că atât lucrătorii cât și meșterii vor depune cereri de calificare înăuntru acestui termen, aceasta fiind, în primul rând, în interesul lor. Este nevoie ca meseriașii să fie organizați în casa lor înainte de a fi organizați în marea ierarhie a Statului.

Ion Muche

mai poate mistui pentru alții. Ca o flacăra ce se stinge așa își termină și el sorocul zilelor lui.

Așezat sub lespede a unui mormânt, stă mai departe strălă neadormită în mijlocul turmei lui plecată pe calea împărăției luminei și de acolo de sus veghează mai departe asupra parohiei lui, Părintele Ilarion așa a trăit o viață întreagă. Cel ce l-au cunoscut mai îndeaproape știu, că spusele mele de acum sunt prea puțin pentru ceea ce a înfăptuit el. Om de-o corectitudine rară, de-o nobleță sufletească rar întâlnită, chibzuit peste măsură, cu o vorbă bună pentru oricine, blajin, îngăduitor, iertător, bun chivernisitor al Casei Domnului și al casei sale, la datorie oricând, păr. Ilarion a fost o figură distinsă a clerului nostru. Noi pierdem în el nu numai parohul dela Drujești, ci sufletul mare și curat, chipul adevăratului păstor, omul de inimă și sfătuitorul de bine al tuturor. Iar Biserica Domnului pierde mai mult decât noi toți la un loc. Pierde un suflet mare, un mucenic evlavios și un harnic apostol care aici la Drujești a fost piatră de temelie în calea răstăcirilor și osârduitor

ales în puterea convertirilor. Și Dumnezeu l-a încredințat ca la sfârșitul vieții lui să-și vadă oile toate în staulul Bisericii, pentru că să poată spune Domnului, că din câte a primit n'a pierdut nici una.

Cât de frământat era păr. Ilarion pe chestiunea celor ce nu mergeau în pas cu calea Bisericii, puțini o știu. Venisem astă vară la Drujești. Am ajuns la păr. Ilarion seara. Am început să stăm de vorbă despre cele ale preoției noastre. Imi vorbea cu atâta suflet de sfințenia misiunii noastre și era atât de mâhnit de unele abateri ale celor ce slujesc liturgie, încât glasul i se îneca în pieptul său trudit. Cu glasul stins imi spunea că nu poate sta Dumineca acasă. Face slujbă și va face cât Dumnezeu îi va da zile, oricât de slăbit s'ar simți. L'am sfătuit să stea liniștit, căci sănătatea lui șubrezită nu-i mai permitea eforturile unei pastorații așa cum i-o dorea inima. N'a zis nimic. A doua zi însă, dimineața când soția și fiica erau ocupate cu cele ale casei, m'a chemat afară în cerdacul casei lui și mi-a făcut mărturisirile lui cele din urmă. Știa că are să moară. M'a rugat să am grijă să fie îngropat lângă Bise-

rică. Două lacrimi mari îi brăzau fața. S'a uitat lung la mine. „Știi de ce doresc să fiu îngropat lângă Biserica, mi-a spus el. Fiindcă mă rugai aseară să nu mai fac slujbă decât mai rar“. Am plâns amândoi mult și bine. Sunt vorbiri ale inimei și lacrimi ale ochilor, cari spun mai mult decât vorbele... li era în grijă de soție și mai ales de fiică. „De mi-arda Dumnezeu zile, imi spunea păr. Ilarion, să-mi văd copila la casa ei“. Dumnezeu i-a ascultat și ruga asta. A plecat către Domnul cu sufletul liniștit și pregătit așa cum pleci într-o călătorie pentru care te pregătești de multă vreme.

Și acum iată părinte Ilarioane am venit din nou la Drujești. Am venit să stăm de vorbă, să te văd pe Frăția Ta, să-ți văd casa și să-ți văd enoria.

Cred că ești mulțumit. În jurul sicriului Frăției Tale stă turma cu lacrimi în ochi și purtând în mâini stâlpi de fapte bune, fapte la care Frăția Ta i-ai îndemnat. Ai alături soția și ai fiica așa cum ai dorit-o și visat-o, la casa ei. Ne ai pe noi, cei ce te-am cunoscut și te-am iubit. Il ai pe Prea Sfințitul nostru care-a venit să-ți dea păr. Ilarioane, blagoslovenia cea din

urmă. N'a putut să-ți dea ranguri și onoruri pentru truda sf. Tale, căci pe acestea le aveai. Îți dă însă iubirea caldă și puterea rugăciunii, care să te însoțească dincolo. Știi păr. Ilarioane că noi frații tăi de slujbă am rămas să ostenim mai departe pentru Domnul Hristos. Vremurile sunt amarnice de grele. Ne vom strădui însă în a merge pe urma trudniciei Frăției Tale. Te vom avea ca pildă de urmat. Frăția Ta te vei înfățișa însă înaintea Domnului din ceruri. Noi știm că sf. Ta n'ai stat la precupeție cu preoția. Noi știm că frăția Ta ai fost preot și numai preot. Iată de ce știu că de judecata Domnului n'ai a te teme.

În rugile noastre nu te vom uita, până când vom veni și noi la Frăția Ta. Până atunci ne închinăm Tatălui și Fiului și Sf. Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită și ne rugăm pentru iertarea sufletului Frăției Tale bun și mare.

Dumnezeu să te odihnească în pace și pomenirea Frăției Tale în neam și'n neam, acum și pururea și'n vecii vecilor.

— Amin —

Asistent

ȘTIRI DIVERSE

INFORMAȚIUNI

Festival Cultural. La 27 Febr. a. c., a avut loc un frumos festival cultural organizat de Comitetul de reconstrucție al bisericii Sf. împărați Bârlad, sub patronajul P. S. Episcop Grigorie Leu, care a luat parte — și cu concursul corului căminului cultural „Lumina Vieții din Huși” compus din 50 persoane sub conducerea P. C. Protoieru P. F. Alexandru.

În dimineața zilei corul a fost primit în gară de: D-I Primar, Iancu Mihailescu, președ. comitetului de construcție, însoțit de Pr. Ioan D. Leon parohul bisericii Sf. împărați, V. Țirica, președ. Asoc. Cântăreților, Gh. Crețeanu cu școala de cântăreți și M. Rășcanu cantor Sf. împărați.

Dela gară oaspeții au mers la biserică Domnească unde au admirat pictura de curând terminată, apoi trecând la primărie au vizitat policlinica și frumosul palat comunal. În parcul Mareșal Antonescu au vizitat statuia lui Stroie Beloescu. Explicațiile au fost date de D-primar Iancu Mihailescu — Masa a fost servită în căminul „Dr. Filibiliu”, proprietatea Soc. Ortodoxe, oficiul de gazdă fiind făcut de Doamna Prof. Mariana Axinte și D-ra Prof. Mândița Manole, directoarele institutului.

La ora 4 p. m. sala netăcăpătoare pentru numerosul public ce a ținut să ia parte. Atențiunea tuturor era îndreptată spre intrare, căci se aștepta sosirea P. S. Episcop Gr. Leu, care a sosit împreună cu d-l Col. Hâncu, fiu al Bârladului, — Prefect al Jud. Fălciu.

Corul școlii de cântăreți condus de D-I Gh. Crețeanu, întonează; *Pre Stăpânul și arhiereul nostru.*

Se ridică cortina și corul din Huși cântă Imnul Regal, apoi Pre Tine Te laudăm. Asistența ascultă în picioare. D-I primar Iancu Mihailescu rostește cuvântul de deschidere, multumind P. S. Episcop pentru atențiunea dată comitetului ce prezidează — Evocă cu duioșie amintiri de pe meleagurile dragi ale Hușului — orașul nașterii și copilăriei sale. Urmează coruri și conferința P. C. Protoieru Ioan Gh. Chirvasie, despre: *Războiul și Credința.*

Păr. Chirvasie s'a achitat în mod conștiincios față de public.

Festivalul s'a încheiat cu cuvântul P. S. Episcop Grigorie Leu, care a laudat pe harnicii coriști din Huși dându-i ca exemplu și pentru bârlădeni unde P. S. Sa dorește un astfel de cor. Fiind în preajma postului mare, P. S. Sa a dat prețioase îndrumări creștinești.

Masa de seară s'a dat la căminul „Dr. Filibiliu”, participând și P. S. Episcop Gr. Leu. D-I Iancu Mihailescu a mulțumit oaspeților pentru truda depusă asigurându-i de recunoștința bârlădenilor.

A mulțumit în special Preotului P. F. Alexandru dirijorul corului și Preotului V. Cehan, președ. căminului „Lumina Vieții” din Huși care au muncit pentru înjghebarea admirabilului cor.

P. S. Episcop a dăruit cu acest prilej suma de lei 10.000 pentru biserică Sf. împărați. A mulțumit în cuvinte simțite, Pr. Ioan D. Leon, care a subliniat gestul înaltului ierarh, nu numai pe cel material ci și pe cel moral, căci venirea P. S. Episcop Gr. Leu în mod special pentru bis. Sf. împărați, în fruntea unui cor așa de organizat, este fără precedent în viața bârladului.

Seara, corul a fost condus la gară de D-I Iancu Mihailescu, Protoieru Gr. A. Dimitriu și Pr. Ioan D. Leon.

Comitetul mulțumește pe această cale tuturor celor ce-au contribuit și la reușita materială a festivalului la care s'a încasat suma de lei 96.400

Menționăm sprijinul acordat pentru buna reușită materială a festivalului și anume:

D-I Iancu Mihailescu, primarul orașului

a plasat bilete în val. de lei 24.300. Pr. Gr. Dimitriu 2500, Pr. Leon 8750, Pr. D. Dumbravă, 1550 lei, d-nii cântăreți: V. Țirica 12.350 lei, Șt. Enăchescu 9650 lei M. Rășcanu 8700, Ștefan Costăchescu 5950 lei, Gh. Crețeanu 5000 lei, I. Porumb 5550 lei, Mihai Dorin 3200 lei, Gh. Rotaru 2500, Gh. Stoinea 1200, și d-I T. Botez, consilier parohial la Sf. împărați lei 4950.

Faptele de vitejie ale unei baterii de artilerie. Între 21 Noembrie și 7 Decembrie 1942, bateria 4-a dintr'un regiment de artilerie, s'a purtat brav și a dat dovadă de un remarcabil spirit de sacrificiu pe câmpul de luptă. În ziua de 24 Noembrie inamicul cu forțe masive a încercat să învalue flancul stâng al unei mari unități de infanterie. Bateria comandată de căp. Tănăsescu Constantin, văzând această situație, ocupă repede poziția în câmp deschis sub bombardamentul artileriei inamice și deschide un foc vijelios. Coloanele inamice de cavalerie și autoblindatele ce înaintau spre flancul mării unități au fost rând pe rând decimate, risipite și amestecate cu pământul.

Artileriiștii noștri trăgeau de aproape, la vedere, încât nimic din toată frământarea inamicului nu rămânea fără răspunsul obuzelor noastre. Dar bolșevicii s'au mulți și apar din toate părțile de parcă i-ar arunca niște guri de vezuviu. Țevile tunurilor se roșesc, iar lângă ele se sparg obuze inamice.

Căpitanul și servanții la postal lor, continuă focul nimicitor, oprind și nimicind coloanele bolșevice. Într-un timp infanteria noastră se fixează la teren și dezlănțuie o deasă perdea de foc care face imposibilă orice mișcare a inamicului.

Inamicul reușește totuși să apropie un tun de poziția bateriei noastre, cu scopul de a contra-bate prin trageri directe. Servanții tunurilor noastre sunt numai ochi. Ei încadrează atât de bine tunul dușman cu lovituri, încât artileriiștii ruși îl părăsesc și fug în debandată. Valorile inamice sunt date peste cap, pericolul învălurii flancului înlăturat, iar tunul bolșevic adus de căpitanul Tănăsescu în rândurile noastre.

Faptele eroice ale acestei baterii comandate de acest brav ofițer, au fost aduse la cunoștința mării unități printr'un ordin de zi din care desprindem următoarele:

„Pentru bravura deosebită, pentru sângele rece și curajul deosebit arătate de comandantul bateriei precum și de ofițerii, subofițerii și trupa de sub ordinele lui, îi citez cu ordin de zi...”

Vânășii noștri artileriiști au luptat în unele cazuri ca și infanteriiștii, apărând cu grenada și baioneta tunurile.

Sunt multe și nenumărate acle de vitejie pe care artileriiștii noștri le au săvârșit pe câmpul de luptă.

Cinste lor!

Măsurile luate pentru extinderea culturilor textile. Pentru extinderea culturilor textile, Ministerul Agriculturii și Domeniilor a achiziționat și nul acesta însemnate cantități de semințe de in, cânipă și bumbac.

Astfel s'a cumpărat de Minister semințe de in, 20 vag. care se vor distribui contra cost prin Camerele agricole din județele: Argeș, Bihor, Brașov, Brăila, Dâmbovița, Făgăraș, Gorj, Huneadoara, Ilfov, Muscel, Neamț, Olt, Putna, Sbiu, Târnava-Mare Turda-Cluj; cânepă 40 vagoane, care se vor distribui contra cost prin Camerele agricole din județele: Dâmbovița, Argeș, Bihor, Brăila, Buzău, Dolj, Huneadoara, Ialomița, Ilfov, Mnsel, Olt, Prahova, Putna, Târnava Mică, Gorj, Turda-Cluj, Vlașca; bumbac 10 vog. care se vor distribui contra cost prin Camerele agricole din județele: Dolj, Romanai, Arad, Argeș, Buzău, Constanța, Fălciu, Ilfov, Mehedinți, Olt, Prahova, Putna, R. Sărat, Romanai, T. Torontal, Tulcea, Tutova.

Comitetul de conducere al ziarului „Vocea Tutovei”, a deschis o listă de subscripție pentru strângerea fondului necesar la ridicarea Casei poetului „Al. Vlahuță”, care să servească drept sediu Căminului Cultural din satul Pleșești, locul lui de naștere.

Sumele subscribe se vor trimite d-lui Const. Dornescu, avocat.

Suma din urmă 34.310

A mai subscris:

Profesoară Ecaterina Ghimuş 1000 Lei
Profesor Gh. Gălcă 500 „

În seara zilei de 28 Februarie Societatea Științifico-Literară „Stroe Beloescu” a elevilor liceului „Codreanu”, a dat un „Festival” la teatrul județian „Al. Vlahuță”.

În prima parte a Festivalului deosebit două nuanțe distincte: una literară și alta artistică.

Partea literară a fost constituită de cuvântarea plină de avânt a elevului Spanache Petru din clasa VIII-a președintele societății, care trecând în revistă toate etapele culturale ale Bârladului, a stabilit că Societatea „Stroe Beloescu” se poate încadra cu o verigă viguroasă a lanțului cultural pe care înaintașii l'au croit și care constituie, pentru orașul nostru, un titlu de glorie. Din istoricul societății „Stroe Beloescu” făcut cu un interesant lux de amănunte, desprindem că dintre inițiatorii acestei societăți, care a împlinit 42 de ani, se mai găsesc în mijlocul nostru d-nii: Profesor C. T. Moroșanu și avocat Victor Stoensescu.

Partea artistică condusă cu maestrie de bagheta magică a d-lui profesor Iorgu Sandu, a mișcat până la delir și pe cel mai pretențios simț artistic, ce eventual s'ar fi aflat în sala de spectacol.

Partea a doua a „Festivalului” elevii, majoritate din clasa VIII și cu concursul câtorva eleve dela liceul Industrial, au jucat piesa „Moșnenii” de Sandu Teleajen.

Acțiunea și conflictul, țesut în jurul problemei veșnic de actualitate a încălcării de hotar dintre cei ce asudă pe brazdă, a fost redat cu o ținută de adevărați artiști, de către elevi.

Interpretarea rolurilor unele din ele chiar deficitare, au făcut pe spectatori să se creadă în fața unor artiști consumați.

Bârlădenii, cari au ținut să fie prezenți la acest „Festival” în număr considerabil, au avut ocazia să și dea seamă că în ultima vreme liceul Codreanu caută drumul bătătorit de el acum 40 de ani, și pe care l'părăsise după războiul mondial.

Nu ne place să aducem laude nimănu, cu atât mai puțin conducerii de azi a vechiului așezământ de cultură care este liceul „Codreanu”. Destoinicia și spiritul de inițiativă în conducere s'au însă zădărnici în ochii tuturor, în cât ne scutește de a mai releva activitatea culturală, care alături de cea didactică, dictată de legi și regulamente. se desfășoară la această școală.

Festivalul pe care elevii clasei a VIII dela liceul „Codreanu” l'au dat, în cadrul Societății „Stroe Beloescu” la teatrul județian „Al. Vlahuță”, va fi repetat la Huși după invitația P. S. S. Grigorie Episcopul Epărchiei Huși.

Epitropia Spitalului mulțumește pe această cale d-lui Gh. Gălcă, directorul liceului „Codreanu” pentru donația făcută Spitalului în sumă de 60.000 lei realizată din beneficiul „Festivalului” dat de Soc. Științifico-Literară „Stroe Beloescu” a elevilor acestei școle.

Echipa de elevi a liceului „Codreanu” în formație de cor și orhestră, de sub conducerea d-lui profesor Iorgu Sandu, va cânta la Radio-București, Joi 18 Martie c. Va da concurs și d-l profesor George Cocea, fost elev al liceului „Codreanu”.

Părințele Gr. A. Dimitriu, parohul parohiei „Sfinții Voevozi” din orașul Bârlad, a primit următoarea scrisoare din partea D-lui Gh. D. Rânzescu, Inspector General la Siguranța Generală a Statului, un distins fiu al Bârladului:

„La scrisoarea făcută, cu ajutorul lui Dumnezeu, am putut strânge pentru reparația bisericii „Sf. Voevozi”—bisericii copilăriei mele — suma de lei 72.000 (șaptezeci și două mii), pe care Vă rog să-i utilizați așa cum veți crede de cuviință.

Rugămintea este doar, ca la rugăciunile Sf. Voastre, să pomeniți pe toți dreptcredincioșii noștri, pentru sănătatea celor care trăesc și pomenirea celor care au închis ochii în dreapta și sfânta noastră credință.

Banii vi-i trimit prin d. Hermeziu, care are însărcinarea mea de a lua dovadă de primire.

Înapoiez lista de subscripție Nr. 27. Cu creștinească dragoste.”

GH. D. RÂNZESCU

Comitetul pentru reconstrucția turlei și reparația Bisericii Sf. Voevozi, în frunte cu d-l Iancu Mihailescu, Primarul orașului, Președinte și Pr. Gr. A. Dimitriu, Paroh, mulțumește cu toată căldura și recunoștința d-lui Insp. G-I Rânzescu, și-l asigură că osebit de pomenirea la sfințele rugăciuni, va fi trecut în rândul ctitorilor și sprijinitorilor acestui sf. locaș de închinare.

D-I I. C. Antonovici, în grija căruia este „bucătăria” acestei gazete, a primit de la D-I G. Tutoveanu, următoarele:

Mult iubite „Cucoane Ionică”,

Te rog îndeosebi, să publici negreșit, în numărul viitor din „Vocea Tutovei”, scrisoarea pe care ți-o trimit odată cu aceste rânduri. Am primit-o dela prietenul meu D. Iov, care ne lămurește anume pentru ce-a lipsit dela festivalul dat în seara zilei de 27 Februarie, în folosul bisericii „Sfinții împărați”, și unde el trebuia să conferențieze despre „Războiul și Credința”

Din spovedania acestei scrisori, concluziunile noastre se vor convinge de sigur, că scriitorii sunt, mai ales, oameni de cuvânt.

Cu cele mai cordiale salutări.

Te înbrățișez, din toată inima.

G. Tutoveanu

Bârlad, 12 Martie, 1943.

Iubite Maestre,

Te rog, arată tuturor ce vinovat sunt. Eri dim. la 7 (27 II) în loc să mă sui în trenul care pleacă la București, prin Vaslui, m'am suiat în cel ce pleacă prin Pașcani, pentru că acela era tras pe linia I. N'a fost chip, la Pașcani, să am o legătură, ca să ajung la Bârlad.

Sunt foarte amărât: Ca pedeapsă, am călătorit 19 ore flămând, până la București Miercuri sunt la Iași. Sunt gata să vin oricând la Bârlad, c'o zi înainte, dacă mai e nevoie de mine.

Aștept o veste de iertare.

Te doresc, D. IOV

28-II-943 Buc,

De la începutul lunii Februarie, liceul de fete: „N. R. Codreanu”, din localitate, de sub conducerea D-rei Directoare Ecaterina Ghimuş, găzduiește un spital de răniți, anexa spitalului militar.

Această școală și-a arătat frumos ospitalitatea față de apărătorii patriei oferindu-le alese atențiuni de recunoștință în mai multe rânduri. În cadrul educației școlare le-au oferit lucruri bune: Alimente, cozonac, prăjituri, mere și cărți postale.

La 1 Martie li s'a făcut plăcerea răniților cu Mărțișoare după datina străbună.

La 6 Martie răniții au fost invitați la Șezătoarea clasei V-a, a acestei școli, unde au ascultat cu destulă plăcere poezii și cântece patriotice și s'au delectat cu jocuri naționale și piesa „Suflete alese” de S. Ionescu, jucată de sus numitele eleve, care cuprinde un subiect războinic și național. La aceste manifestări a contribuit frumosul îndemn al D-nei Directoare E. Ghimuş, și al doamnelor diriginte de clase: D-na M. Rotaru, D-na F. Gătean D-ra V. Iordăchescu și D-ra secretară L. Avram. Această șezătoare s'a repetat pentru fondul palatului invalizilor.

**Loteria de Stat
Colectura Fortuna Regia Petrini
lângă Primăria Bârlad**

Numai anul acesta a câștigat:

Lei 1.000.000	Loz 29864
” 300.000	” 29878
” 200.000	” 24809
” 40.000	” 3899

Tragerea cl. II la 28 20 Martie. Cu 400 lei puteți intra și dvs. în joc la Norocoasa Colectură „Fortuna”-Petrini.

